

Tekst pierwotny: Dz.U.1994.123.600

Tekst jednolity: Dz.U.2007.42.274

Wersja z dnia: 2015-02-20

USTAWA
z dnia 20 października 1994 r.
o specjalnych strefach ekonomicznych

(tekst pierwotny: Dz. U. 1994 r. Nr 123 poz. 600)

(tekst jednolity: Dz. U. 2007 r. Nr 42 poz. 274)

Poprzednia zmiana: 2015-02-04 przez Dz.U.2015.143 art. 2

1996-01-01	zmiana wynikająca z	Dz.U.1995.141.692 art. 4 ust. 1
1997-01-01	zmiana	Dz.U.1996.106.496 art. 63
1997-10-22	zmiana	Dz.U.1997.121.770 art. 75
1999-01-01	zmiana	Dz.U.1998.106.668 art. 94
2000-12-23	zmiana	Dz.U.2000.117.1228 art. 1
2001-01-01	zmiana	Dz.U.2000.117.1228 art. 1
2002-10-27	zmiana	Dz.U.2002.113.984 art. 59
2003-01-15	zmiana	Dz.U.2002.240.2055 art. 7
2004-05-01	zmiana	Dz.U.2003.188.1840 art. 1
2004-05-31	zmiana	Dz.U.2004.123.1291 art. 50
2006-03-02	zmiana	Dz.U.2005.167.1398 art. 137
2006-09-08	zmiana	Dz.U.2006.141.997 art. 1
2007-03-09	ujednoczenie	Dz.U.2007.42.274
2008-08-04	zmiana	Dz.U.2008.118.746 art. 1
2009-03-07	zmiana	Dz.U.2009.18.97 art. 12
2015-01-06	zmiana	Dz.U.2014.1854 art. 1
2015-02-04	zmiana	Dz.U.2015.143 art. 2

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady i tryb ustanawiania specjalnych stref ekonomicznych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zarządzania takimi strefami oraz szczególne zasady i warunki prowadzenia na ich terenie działalności gospodarczej.

Art. 2. Specjalną strefą ekonomiczną, zwaną dalej „strefą”, jest wyodrębniona zgodnie z przepisami ustawy, niezamieszkała część terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na której terenie może być prowadzona działalność gospodarcza na zasadach określonych ustawą.

Art. 3. Strefa może być ustanowiona w celu przyspieszenia rozwoju gospodarczego części terytorium kraju, w szczególności przez:

- 1) rozwój określonych dziedzin działalności gospodarczej;
- 2) rozwój nowych rozwiązań technicznych i technologicznych oraz ich wykorzystanie w gospodarce narodowej;
- 3) rozwój eksportu;
- 4) zwiększenie konkurencyjności wytwarzanych wyrobów i świadczonych usług;
- 5) zagospodarowanie istniejącego majątku przemysłowego i infrastruktury gospodarczej;
- 6) tworzenie nowych miejsc pracy;
- 7) zagospodarowanie niewykorzystanych zasobów naturalnych z zachowaniem zasad równowagi ekologicznej.

Rozdział 2

Ustanawianie, łączenie, znoszenie stref oraz zmiana ich obszaru

Art. 4.

1. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, ustanawia strefę w drodze rozporządzenia. W rozporządzeniu tym określa się:

- 1) nazwę, teren i granice strefy,
- 2) zarządzającego strefą, zwanego dalej „zarządzającym”,
- 3) okres, na jaki ustanawia się strefę
- biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia realizacji celów, o których mowa w art. 3, na terenie obejmowanym strefą.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki przedstawia wniosek, o którym mowa w ust. 1, po uzyskaniu opinii zarządu województwa oraz zgody rady gminy właściwej ze względu na położenie strefy.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki dołącza do wniosku, o którym mowa w ust. 1, analizę przewidywanych skutków społecznych i ekonomicznych ustanowienia strefy.

4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) przedmioty działalności gospodarczej, na które nie będzie wydawane zezwolenie, o którym mowa w art. 16 ust. 1,
- 2) maksymalną wielkość pomocy publicznej, którą można udzielić przedsiębiorcy prowadzącemu działalność gospodarczą na terenie strefy na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1,
- 3) warunki udzielania pomocy publicznej przedsiębiorcy prowadzącemu działalność gospodarczą na terenie strefy na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1,
- 4) warunki uznawania wydatków za wydatki poniesione na inwestycję na terenie strefy, a także ich minimalną wysokość,
- 5) koszty inwestycji uwzględniane przy obliczaniu wielkości pomocy publicznej dla przedsiębiorców, którzy uzyskali zezwolenie, o którym mowa w art. 16 ust. 1, po dniu 31 grudnia 2000 r.,
- 6) sposób dyskontowania kosztów inwestycji i wielkości pomocy publicznej na dzień uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1
- biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia zgodności udzielonej pomocy z prawem Unii Europejskiej.

Art. 5.

1. Strefa może być ustanowiona, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, wyłącznie na gruntach stanowiących własność zarządzającego, Skarbu Państwa, jednoosobowej spółki Skarbu Państwa, jednostki samorządu terytorialnego albo związku komunalnego lub będących w użytkowaniu wieczystym zarządzającego albo jednoosobowej spółki Skarbu Państwa.

2. Strefa może być ustanowiona także, jeżeli nabycie przez zarządzającego lub jednostkę samorządu terytorialnego prawa do gruntów, o którym mowa w ust. 1, wynika z umowy zobowiązującej, która przewiduje ustanowienie strefy jako jedyny warunek nabycia.

3. Część strefy może obejmować grunty stanowiące własność lub użytkowanie wieczyste podmiotów innych niż wymienione w ust. 1, za ich zgodą, w przypadku gdy:

- 1) w ramach inwestycji prowadzonej na terenie strefy zostanie utworzona określona liczba nowych miejsc pracy lub zostaną poniesione nakłady inwestycyjne o określonej wartości lub
- 2) w wyniku inwestycji będzie prowadzona działalność polegająca na uruchomieniu wytwarzania nowych lub znacząco ulepszonych towarów, procesów lub usług, lub

3) inwestycja będzie dotyczyła usług:

- a) badawczo-rozwojowych,
- b) informatycznych,
- c) rachunkowości i kontroli ksiąg,
- d) w zakresie księgowości, z wyłączeniem deklaracji podatkowych,
- e) centrów telefonicznych lub

4) realizacja rozpoczętej inwestycji będzie wymagała zwiększenia terenu strefy o nie więcej niż 2 ha.

4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe kryteria dotyczące warunków wymienionych w ust. 3, uwzględniając konieczność zróżnicowania kryteriów określonych w ust. 3 pkt 1 w zależności od stopy bezrobocia w powiecie właściwym ze względu na położenie strefy, a także biorąc pod uwagę Polską Klasyfikację Wyrobów i Usług.

Art. 5a.

1. Rada Ministrów, mając na względzie realizację celów, o których mowa w art. 3, może, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, w drodze rozporządzenia, znieść strefę przed upływem okresu, na jaki została ona ustanowiona, zmienić jej obszar lub połączyć strefy, z tym że łączny obszar wszystkich stref nie może przekroczyć 25 tys. ha.

2. Zniesienie strefy nie może nastąpić w okresie, w którym pozostaje w mocy choćby jedno zezwolenie wydane na podstawie art. 16 ust. 1.

3. Zakazu, o którym mowa w ust. 2, nie stosuje się, gdy obszar, na którym przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą na podstawie zezwolenia, zostanie włączony do obszaru innej strefy z zachowaniem prawa przedsiębiorcy do zwolnień podatkowych na dotychczasowych warunkach.

4. Zmniejszenie obszaru strefy nie może dotyczyć nieruchomości, na których prowadzona jest działalność na podstawie zezwolenia wydanego zgodnie z art. 16 ust. 1, chyba że przedsiębiorca prowadzący tam działalność na podstawie zezwolenia wyrazi na to zgodę.

5.

Rozdział 3

Zarządzanie strefą i zwolnienia podatkowe

Art. 6.

1. Zarządzającym może być wyłącznie spółka akcyjna lub spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, w której Skarb Państwa albo samorząd województwa posiada większość głosów, które mogą być oddane na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników.

2. Do spółki, o której mowa w ust. 1, z wyłączeniem spółek, w których Skarb Państwa posiada 100 % akcji lub udziałów, nie stosuje się przepisów art. 19a ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1397, z późn. zm.) oraz art. 10a ust. 6 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 1997 r. Nr 9, poz. 43, z późn. zm.).

3. Kompetencje ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, określone w art. 2 pkt 5 oraz art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 493, z późn. zm.), w odniesieniu do spółek zarządzających specjalnymi strefami ekonomicznymi, o których mowa w ust. 1, z wyłączeniem spółek, w których Skarb Państwa posiada 100 % akcji lub udziałów, wykonuje minister właściwy do spraw gospodarki.

Art. 6a.

1. Pełnienia funkcji członka zarządu spółki będącej zarządzającym nie można łączyć z zatrudnieniem u przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą na terenie danej strefy, bez względu na podstawę prawną zatrudnienia.

2. Zatrudnienia, o którym mowa w ust. 1, nie można podjąć w okresie roku od dnia zaprzestania pełnienia funkcji członka zarządu spółki będącej zarządzającym.

Art. 7.

1. Do składu rady nadzorczej spółki będącej zarządzającym, w stosunku do której Skarb Państwa posiada większość głosów, które mogą być oddane na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników, powołuje się nie więcej niż 5 osób, w tym:

1) po jednym przedstawicielu: ministra właściwego do spraw gospodarki, ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - jako przedstawicieli Skarbu Państwa;

2) nie więcej niż dwóch przedstawicieli jednostek samorządu terytorialnego, których udział w kapitale zakładowym tej spółki jest największy.

1a. Do składu rady nadzorczej spółki będącej zarządzającym, w stosunku do której samorząd województwa posiada większość głosów, które mogą być oddane na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników, powołuje się nie więcej niż 5 osób, w tym:

1) dwóch przedstawicieli samorządu województwa;

2) przedstawiciela ministra właściwego do spraw gospodarki;

3) nie więcej niż dwóch przedstawicieli jednostek samorządu terytorialnego, z wyłączeniem samorządu województwa, których udział w kapitale zakładowym tej spółki jest największy.

1b.

2. Do składu rady nadzorczej, o której mowa w ust. 1 i 1a, nie może być powołana osoba, która jest członkiem władz lub pracownikiem przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą na terenie strefy lub pozostaje z takim przedsiębiorcą w związku, o którym mowa w art. 11 ust. 4-8 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.).

Art. 8.

1. Do zadań zarządzającego należy prowadzenie - zgodnie z planem rozwoju strefy określonym w art. 9, regulaminem strefy, o którym mowa w art. 10, oraz przepisami prawa - działań zmierzających do rozwoju działalności gospodarczej prowadzonej na terenie strefy, a w szczególności:

1) umożliwianie, na podstawie umowy, przedsiębiorcom prowadzącym działalność na terenie strefy używania i korzystania ze składników mienia położonych na obszarze strefy, których zarządzający jest właścicielem lub posiadaczem zależnym;

2) gospodarowanie w sposób ułatwiający prowadzenie działalności gospodarczej na terenie strefy urządzeniami infrastruktury gospodarczej i technicznej oraz innymi składnikami mienia, których zarządzający jest właścicielem lub posiadaczem zależnym;

3) świadczenie, na podstawie umowy, przedsiębiorcom prowadzącym działalność na obszarze strefy usług oraz tworzenie warunków do świadczenia usług przez osoby trzecie;

4) prowadzenie działań promujących podejmowanie działalności gospodarczej w strefie;

5) podejmowanie działań zmierzających do powstawania klastrów;

6) współpraca w zakresie uwzględniania w procesie kształcenia potrzeb rynku pracy w strefie:

a) ze szkołami ponadgimnazjalnymi, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.),

b) z uczelniami, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.).

2. Zarządzający może zbywać przysługujące mu prawo własności nieruchomości i użytkownika wieczystego gruntów położonych na terenie strefy, jeżeli jest to zgodne z planem rozwoju strefy, o którym mowa w art. 9. Zarządzającemu służy prawo pierwokupu w zakresie prawa własności i użytkownika wieczystego położonych na obszarze strefy nieruchomości.

3. Zarządzający realizując zadania określone planem rozwoju, o którym mowa w art. 9, nie świadczy usług o charakterze powszechnym. Zarządzający może zlecić wykonywanie zadań osobom trzecim z zachowaniem jawności i uczciwej konkurencji, w szczególności w trybie przetargu w rozumieniu ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r. poz. 121 i 827).

4. Organ właściwy na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603, z późn. zm.) może zlecić zarządzającemu w drodze umowy przygotowanie nieruchomości do sprzedaży oraz zorganizowanie i przeprowadzenie przetargu na zbycie tej nieruchomości.

Art. 9.

1. Minister właściwy do spraw gospodarki ustala, w drodze rozporządzenia, plan rozwoju strefy, uwzględniając analizę, o której mowa w art. 4 ust. 3.

2. Plan rozwoju strefy określa w szczególności cele ustanowienia strefy, działania służące osiągnięciu tych celów oraz obowiązki zarządzającego dotyczące działań zmierzających do osiągnięcia celów ustanowienia strefy i terminy wykonania tych obowiązków.

Art. 10.

1. Sposób wykonywania zarządu strefą przez zarządzającego określa regulamin strefy.

2. Regulamin strefy wydaje zarządzający. Wydanie oraz zmiana regulaminu strefy wymaga zatwierdzenia przez ministra właściwego do spraw gospodarki.

3. Zarządzający doręcza regulamin strefy przedsiębiorcom prowadzącym działalność na terenie strefy przy zawarciu umów, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1 i 3, a także podaje regulamin do wiadomości publicznej.

Art. 11.

1. Przedsiębiorcy prowadzący działalność na terenie strefy mogą powołać radę strefy.

2. Rada strefy może przedstawiać opinie i wnioski w sprawach dotyczących prowadzenia działalności na terenie strefy i jej rozwoju.

3. Organizację i tryb działania rady strefy określa opracowany i uchwalony przez radę regulamin.

Art. 12. Dochody uzyskane z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie strefy w ramach zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1, przez osoby prawne lub osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą są zwolnione od podatku dochodowego, odpowiednio na zasadach określonych w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych lub w przepisach o podatku dochodowym od osób fizycznych. Zwolnienie to stanowi pomoc publiczną, przy czym wielkość tej pomocy nie może przekroczyć jej maksymalnej wielkości określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 4.

Art. 12a.

1. Przedsiębiorcy korzystający z pomocy publicznej, udzielanej zgodnie z ustawą, obowiązani do prowadzenia ksiąg podatkowych - przechowują księgi i związane z ich prowadzeniem dokumenty, a przedsiębiorcy korzystający z pomocy publicznej, udzielanej zgodnie z ustawą, z tytułu tworzenia

nowych miejsc pracy - dodatkowo przechowują dokumenty związane z poborem podatków oraz innych dochodów budżetu państwa, a także przychodów państwowych funduszy celowych.

2. Księgi oraz dokumenty określone w ust. 1 są przechowywane do czasu upływu okresu przedawnienia roszczeń związanych ze zwrotem pomocy publicznej.

Art. 12b.

1. W przypadku cofnięcia zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1, przedsiębiorca jest obowiązany do zwrotu pomocy publicznej, udzielonej zgodnie z ustawą. Do dnia zwrotu tej pomocy przedsiębiorcy nie może zostać udzielone nowe zezwolenie.

2. W przypadku cofnięcia albo stwierdzenia wygaśnięcia zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu dla przedsiębiorcy w sprawach podatku dochodowego kopię wydanej decyzji w terminie 14 dni, licząc od dnia, w którym decyzja ta stała się prawomocna.

3. W przypadku cofnięcia zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1, naczelnik urzędu skarbowego, o którym mowa w ust. 2, określa w drodze decyzji kwotę pomocy podlegającą zwrotowi pomniejszoną o kwotę należnego podatku ustalonego zgodnie z art. 21 ust. 5b ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zm.) lub art. 17 ust. 5 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 851, z późn. zm.).

4. W kwocie pomocy podlegającej zwrotowi, o której mowa w ust. 3, uwzględnia się odsetki liczone jak dla zaległości podatkowej. Odsetki te należne są za okres od dnia udzielenia pomocy do dnia jej zwrotu.

Art. 12c. Roszczenia związane ze zwrotem pomocy publicznej, udzielanej zgodnie z ustawą, przedawniają się z upływem 10 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym przedsiębiorca skorzystał z tej pomocy.

Art. 13.

Art. 14.

Art. 15.

1. Na wniosek zarządzającego starosta, wykonujący zadania z zakresu administracji rządowej, właściwy ze względu na położenie strefy może, za zgodą wojewody, powierzyć zarządzającemu prowadzenie, w tym wydawanie decyzji administracyjnych w pierwszej instancji, następujących spraw z zakresu prawa budowlanego dotyczących terenu strefy: wydawanie decyzji o pozwoleniu na budowę, przenoszenie pozwolenia na budowę na inną osobę, orzekanie o utracie ważności pozwolenia na budowę, przyjmowanie zawiadomień o zakończeniu budowy, wydawanie pozwoleń na użytkowanie obiektu budowlanego, udzielanie pozwolenia na zmianę sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, nakazanie przeprowadzenia kontroli obiektu budowlanego i żądanie przedstawienia ekspertyzy stanu technicznego obiektu budowlanego.

2. Na wniosek zarządzającego rada gminy właściwej ze względu na położenie strefy może upoważnić zarządzającego do wydawania decyzji w sprawach ustalenia warunków zabudowy i zagospodarowania terenu dotyczących terenów położonych w strefie.

Rozdział 4

Zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie strefy uprawniające do korzystania z pomocy publicznej

Art. 16.

1. Podstawą do korzystania z pomocy publicznej, udzielanej zgodnie z ustawą, jest zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie danej strefy, uprawniające do korzystania z pomocy publicznej, zwane dalej „*zezwoleнием*”.

2. Zezwolenie określa przedmiot działalności gospodarczej oraz warunki dotyczące w szczególności:

1) zatrudnienia przez przedsiębiorcę przy prowadzeniu działalności gospodarczej na terenie strefy przez określony czas określonej liczby pracowników;

2) dokonania przez przedsiębiorcę na terenie strefy inwestycji o wartości przewyższającej określoną kwotę;

3) terminu zakończenia inwestycji;

4) maksymalnej wysokości kosztów kwalifikowanych inwestycji i dwuletnich kosztów kwalifikowanych pracy;

5) wymagań, o których mowa w art. 5 ust. 3 i 4 - w przypadku, gdy inwestycja będzie realizowana na gruntach stanowiących własność lub użytkowanie wieczyste podmiotów innych niż wymienione w art. 5 ust. 1.

3. Zezwolenie może być udzielone, jeżeli podjęcie działalności na terenie strefy przyczyni się do osiągnięcia celów określonych w planie rozwoju strefy, o którym mowa w art. 9.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki udziela, cofa i zmienia zezwolenie. Cofnięcie i zmiana zezwolenia następuje na warunkach określonych w art. 19 ust. 2-4.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki zasięga opinii zarządzającego strefą przed wydaniem decyzji w sprawie udzielenia, cofnięcia lub zmiany zezwolenia.

6. Do postępowania w sprawie udzielenia, cofania i zmiany zezwolenia stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.).

Art. 17.

1. Ustalenie przedsiębiorców, którzy uzyskują zezwolenie, następuje w drodze przetargu lub rokowań podjętych na podstawie publicznego zaproszenia.

1a. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzenia, zasady i warunki przetargu lub rokowań, a także kryteria oceny zamierzeń co do przedsięwzięć gospodarczych, które mają być podjęte przez przedsiębiorców na terenie strefy, odrębnie w odniesieniu do każdej strefy, uwzględniając w szczególności stopień, w jakim wielkość, przedmiot i charakter ekonomiczny planowanych przez przedsiębiorcę przedsięwzięć gospodarczych na terenie strefy i warunków ich realizacji przyczynią się do osiągnięcia celów ustanowienia strefy określonych w planie rozwoju strefy.

2.

3.

Art. 17a.

1. Wniosek o przyznanie pomocy publicznej, udzielanej zgodnie z ustawą, jest składany w ramach przetargu lub rokowań, o których mowa w art. 17 ust. 1.

2. Wniosek o przyznanie pomocy publicznej, udzielanej zgodnie z ustawą, może być również złożony do ministra właściwego do spraw gospodarki przez dużego przedsiębiorcę w rozumieniu art. 2 pkt 24 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1), zamierzającego podjąć przedsięwzięcie gospodarcze na gruncie, o którym mowa w art. 5 ust. 3, nieobjętym strefą w dniu złożenia wniosku. Do wniosku przedsiębiorca załącza dokumentację wykazującą wystąpienie efektu zachęty, o którym mowa w art. 6 ust. 3 tego rozporządzenia. Po potwierdzeniu efektu zachęty przez ministra właściwego do spraw gospodarki przedsiębiorca może rozpocząć przedsięwzięcie gospodarcze na tym gruncie.

3. Dużemu przedsiębiorcy nie przysługują żadne roszczenia w przypadku niewłączenia gruntu, o którym mowa w ust. 2, do strefy albo nieuzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej na tym gruncie.

Art. 18. Minister właściwy do spraw gospodarki wykonuje kontrolę działalności gospodarczej prowadzonej na terenie strefy w zakresie i na zasadach określonych w art. 57 oraz rozdziale 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672, z późn. zm.).

Art. 19.

1. Zezwolenie wygasa z upływem okresu, na jaki została ustanowiona strefa.

2.

3. Zezwolenie może być cofnięte albo zakres lub przedmiot działalności określony w zezwoleniu może zostać ograniczony, jeżeli przedsiębiorca:

1) zaprzestał na terenie strefy prowadzenia działalności gospodarczej, na którą posiadał zezwolenie, lub

2) rażąco uchybił warunkom określonym w zezwoleniu, lub

3) nie usunął uchybień stwierdzonych w toku kontroli, o której mowa w art. 18, w terminie do ich usunięcia wyznaczonym w wezwaniu ministra właściwego do spraw gospodarki, lub

4) wystąpił z wnioskiem o cofnięcie zezwolenia albo ograniczenie zakresu lub przedmiotu działalności określonego w zezwoleniu.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki może, na wniosek przedsiębiorcy, po zasięgnięciu opinii zarządzającego strefą, zmienić zezwolenie, przy czym zmiana nie może:

1) dotyczyć obniżenia poziomu zatrudnienia, określonego w zezwoleniu w dniu jego udzielenia, o więcej niż 20 %;

2) skutkować zwiększeniem pomocy publicznej;

3) dotyczyć spełnienia wymagań odnoszących się do inwestycji realizowanej na gruntach stanowiących własność lub użytkowanie wieczyste podmiotów innych niż wymienione w art. 5 ust. 1.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki stwierdza wygaśnięcie zezwolenia na wniosek przedsiębiorcy, który nie skorzystał z pomocy publicznej, udzielanej zgodnie z ustawą, na podstawie tego zezwolenia lub przedsiębiorcy, który korzystał z pomocy publicznej udzielonej zgodnie z ustawą i

spełnił wszystkie warunki określone w zezwoleniu oraz warunki udzielania pomocy publicznej, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 4.

6. Do wniosku, o którym mowa w ust. 5, przedsiębiorca dołącza oświadczenie o niekorzystaniu z pomocy publicznej, udzielanej zgodnie z ustawą, na podstawie zezwolenia, którego wniosek dotyczy lub oświadczenie o realizacji warunków udzielenia pomocy publicznej, o których mowa w ust. 5.

7. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 6, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „*Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.*”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Art. 19a.

Art. 20.

1. Minister właściwy do spraw gospodarki może, w drodze rozporządzenia, powierzyć zarządzającemu:

1) udzielanie, w jego imieniu, zezwoleń, o których mowa w art. 16 ust. 1,

2) wykonywanie, w jego imieniu, kontroli realizacji warunków zezwolenia
- uwzględniając potrzebę zapewnienia właściwego funkcjonowania strefy.

1a. Zezwolenia, o których mowa w ust. 1, zarządzający wydaje w drodze decyzji.

2. W przypadku powierzenia zarządzającemu wykonania bieżącej kontroli, o której mowa w ust. 1 pkt 2, jest on upoważniony do dokonywania czynności kontrolnych przewidzianych dla organu koncesyjnego w przepisach o koncesjonowaniu działalności gospodarczej w zakresie ustalonym w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1.

3. Zarządzający niezwłocznie zawiadamia ministra właściwego do spraw gospodarki o powstaniu okoliczności, o których mowa w art. 19 ust. 3, i może występować do ministra właściwego do spraw gospodarki z wnioskiem o cofnięcie zezwolenia, ograniczenie jego zakresu lub przedmiotu działalności określonego w zezwoleniu.

Rozdział 5

Zmiany w przepisach obowiązujących

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 21. (pominięty).

Art. 22. (pominięty).

Art. 23. (pominięty).

Art. 24.

1. Z dniem wejścia w życie przepisów, o których mowa w art. 4 ust. 1, minister właściwy do spraw Skarbu Państwa przejmuje czynności i uprawnienia w stosunku do spółki ustanowionej zarządzającym, wykonywane przed tym dniem w imieniu Skarbu Państwa przez inny organ administracji rządowej, z tym że o udostępnieniu akcji lub udziałów należących do Skarbu Państwa takiej spółki, powstałej z przekształcenia przedsiębiorstwa państwowego na podstawie *ustawy z dnia 13 lipca 1990 r. o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 51, poz. 298 i Nr 85, poz. 498, z 1991 r. Nr 60, poz. 253 i Nr 111, poz. 480, z 1994 r. Nr 121, poz. 591 i Nr 133, poz. 685 oraz z 1996 r. Nr 90, poz. 405 i Nr 106, poz. 496)*, postanawia minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw gospodarki.

2. Do powstałej na podstawie ustawy o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych spółki będącej zarządzającym nie stosuje się art. 17, art. 19 ust. 1 zdanie drugie, art. 23 ust. 1-3, art. 24, 28 i 29 *ustawy o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych*.

3. Organ administracji rządowej właściwy w sprawach gospodarki gruntami w odniesieniu do gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa lub wójt (burmistrz, prezydent miasta) w odniesieniu do gruntów stanowiących własność gminy może wnieść do spółki będącej zarządzającym prawo własności gruntów, których użytkownikiem wieczystym jest ta spółka, lub gruntów, które pozostawały w użytkowaniu wieczystym przedsiębiorstwa państwowego likwidowanego w celu wniesienia przedsiębiorstwa lub zorganizowanej części mienia przedsiębiorstwa do spółki. Wniesienie prawa własności gruntów, które pozostawały w użytkowaniu wieczystym likwidowanego przedsiębiorstwa państwowego, następuje w porozumieniu z organem założycielskim przedsiębiorstwa. W przypadkach określonych w niniejszym ustępie prawo użytkowania wieczystego wygasa z chwilą wniesienia prawa własności gruntu do spółki będącej zarządzającym. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa reprezentuje Skarb Państwa w spółce będącej zarządzającym w zakresie praw z akcji (udziałów) objętych przez Skarb Państwa w zamian za prawo własności gruntu wniesione w sposób określony w niniejszym ustępie.

Art. 25.

1. Zarządzający jest zwolniony od opłaty skarbowej z tytułu nabycia lub zbycia praw do nieruchomości położonych na terenie strefy.

2. Rada Ministrów w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 4 ust. 1, może zwolnić od podatku dochodowego od osób prawnych dochody zarządzającego w części wydatkowanej w roku podatkowym lub roku po nim następującym na cele rozwoju strefy, w tym na nabycie przez zarządzającego nieruchomości lub innych rzeczy służących do prowadzenia działalności gospodarczej na terenie strefy oraz modernizację i rozbudowę infrastruktury gospodarczej i technicznej na terenie strefy.

Art. 26. Rada Ministrów przedstawia Sejmowi informację o realizacji ustawy, wraz ze sprawozdaniem z wykonania budżetu.

Art. 27. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisu art. 15, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1995 r.